

Bir Güneş Doğmuştu

– Halil Aktaş · 17 Mart 2012

BİR GÜNEŞ DOĞMUŞTU

Senle başlamıştı her şey
Bir güneş doğmuştu
Isıtmıştı bütün bedenimi.
Karanlık dünyama yeni bir gündü
Baharın bütün güzelliği ile gelen.

Bir akşamüstüydü.
Küçük bir masada karşımda sen...
İçten bir sohbet
Ve işte o an, ben dünyanın en şanslıydım.
Bütün sözlerin en güzelini
Cümlelerin en iyisini duymuştum.
Seni seviyorum.
Demiştin...

Bu ne mutluluktur, tarifsiz
Ne kadarda güzel, seni seviyorum demek
Bu cümleyi duymak...
Sevilmek sevmek,
Sevildiğini bilmek...
Dünya bir başkaydı artık.
Sevgi vardı, sevmek vardı.
Sevilmek vardı özgürce...

Ebemkuşağının altından geçmişim sanki
Mutluluklar dolmuştu gönül bahçeme...
Artık bir başkaydı hayat.
Her gün, bir başka güzeldi.
Çiçekler bir başka açıyordu
Güneş daha aydınlıktı...
İnsanlar hep mutluydu bence
Ben öyle görüyordum, öyle bakıyordum.
Bir başkaydı, seninle doğan güneş.

Sonra, bulutlar çıktı gökyüzüne
Gölge yaptılar güneşime
Fırtınalar çıktı,
Rüzgârlar esti yüksek dağlardan
Toroslardan, Kaçkarlardan
Kasırgalar çıktı
Siyah bulutlar kapladı gökyüzünü
Aldı götürdüler seni benden
Üşüdüm, titredim günlerce...
Hiç bir ateş ısıtamadı senin ısıttığın kadar
Kayboldu ebemkuşağı
Bozuldu sihir...
Ve sen yoktun artık.

Bir yağmur başlamıştı seninle
Sel olmuştu sevgi
İlmek ilmek dokunmuştu gönlüme
En ince örgüleriyle...
Keşke kara bulutlar çıkmasaydı
Esmeseydi rüzgâr
Seni alıp götürmeseydi...

Kaçmıştı vapur.
Ve ben yapayalnız kalmıştım iskelede.
Ama bir şey vardı bana bıraktığın giderken
Hiç kaybolmayacak, yaşayacak gözlerimde
Artık bütün yüzlerde sen olacaksın.
Seni bulacağım bütün her yerde.
Her masada sen olacaksın
Her ebemkuşağı çıktığında seni hatırlayacağım.
Bulutlarda, rüzgârlarda sen...
Yıldızlar senin ışığını sunacak
Ve ben şarkımızı söyleyeceğim hüznüle...
Ben iki kere ağladım...

Halil Aktaş